

ГРИЦАЧЕНКО В. В.,
orcid.org/0009-0000-3478-6521
юрист

УДК 351.745.7
DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2026.4.32>

СТАН НАУКОВОЇ РОЗРОБЛЕНOSTІ ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИХ ПИТАНЬ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ

У статті досліджено сучасний стан наукової розробленості теоретико-правових питань оперативно-розшукової протидії злочинам Національною поліцією України.

Констатовано, що на сьогодні відсутні роботи на рівні монографічних досліджень щодо теоретичних основ оперативно-розшукової протидії злочинам, що призведе до невизначеності окремих понять та категорій за цим напрямом діяльності. Але існує ряд наукових робіт, присвячених окремим аспектам теоретико-правових основ оперативно-розшукової діяльності та оперативно-розшукової протидії окремим видам кримінальних правопорушень (злочинам) Національною поліцією (органами внутрішніх справ). Незважаючи на те, що автори використовують в своїх дослідженнях таку категорію, як оперативно-розшукова протидія злочинам та навіть вказують її у назвах своїх досліджень, у зазначених дослідженнях відсутні погляди самих авторів на оперативно-розшукову протидію злочинам ні як на вид протидії злочинності, ні як на самостійну категорію зі своєю структурою, системою правового регулювання, функціонального призначення тощо.

Зроблено висновок, що на сьогодні недостатньо розроблені проблеми діяльності оперативних підрозділів Національної поліції України щодо протидії злочинам із використанням форм та методів оперативно-розшукової діяльності, зокрема: 1) недостатньо вивченою є категорія «оперативно-розшукова протидія злочинам» та її місце в системі протидії злочинності; 2) відсутня єдність у поглядах щодо змісту структурних елементів оперативно-розшукової протидії злочинам; 3) відсутня узгоджена модель структурно-функціональної побудови системи оперативних підрозділів НПУ; 4) недостатньо є вивченими та задекларованими умови і критерії оцінки ефективності діяльності оперативних підрозділів НПУ; 5) відсутня модель оцінки оперативно-розшукової протидії злочинам на території обслуговування, а також існують прогалини у правовому забезпеченні такої діяльності та невідповідність нормативно-правової регламентації сучасним вимогам протидії злочинності.

На основі аналізу досліджень з проблем теоретико-правових основ оперативно-розшукової протидії злочинам Національною поліцією слід констатувати, що на сьогодні відсутні комплексні монографічні дослідження з цієї проблематики. Діяльність оперативних підрозділів органів внутрішніх справ та у подальшому Національної поліції щодо протидії злочинності розглядалась у рамках оперативно-розшукової діяльності, а не як окрема підсистема протидії злочинності.

Ключові слова: злочин, протидія злочинності, оперативно-розшукова протидія, Національна поліція, оперативний підрозділ, стан.

Hrytsachenko V. V. The state of scientific development of theoretical and legal issues of operational and investigative counteraction to crimes by the National Police of Ukraine

The article examines the current state of scientific development of theoretical and legal issues of operational and investigative counteraction to crimes by the National Police of Ukraine.

It has been noted that currently there are no works at the level of monographic studies on the theoretical foundations of operational and investigative counteraction to crimes, which leads to the uncertainty of individual concepts and categories in this area of activity. But there are a number of scientific works devoted to certain aspects of the theoretical and legal foundations of operational-search activities and operational-search counteraction to certain types of criminal offenses (crimes) by the National Police (internal affairs bodies). Despite the fact that the authors use such a category as operational-search counteraction to crimes in their studies and even indicate it in the titles of their studies, the aforementioned studies do not contain the authors' own views on operational-search counteraction to crimes either as a type of counteraction to crime or as an independent category with its own structure, system of legal regulation, functional purpose, etc.

It is concluded that today the problems of the activities of operational units of the National Police of Ukraine in combating crimes using forms and methods of operational and investigative activities are not sufficiently developed, in particular: 1) the category of "operational and investigative counteraction to crimes" and its place in the system of combating crime is not sufficiently studied; 2) there is no unity of views on the content of the structural elements of operational and investigative counteraction to crimes; 3) there is no agreed model of structural and functional construction of the system of operational units of the NPU; 4) the conditions and criteria for assessing the effectiveness of the activities of the operational units of the NPU are not sufficiently studied and declared; 5) there is no model for assessing operational and investigative counteraction to crimes in the service area, and there are also gaps in the legal support of such activities and the inconsistency of regulatory and legal regulations with modern requirements for combating crime.

Based on the analysis of research on the problems of theoretical and legal foundations of operational and investigative counteraction to crimes by the National Police, it should be stated that today there are no comprehensive monographic studies on this issue. The activities of operational units of internal affairs bodies and subsequently the National Police in combating crime were considered within the framework of operational and investigative activities, and not as a separate subsystem of combating crime.

Key words: *crime, counteraction to crime, operational and investigative counteraction, National Police, operational unit, state.*

Вступ. До 2022 року реформи в Україні охопили майже усі сфери суспільного життя та всі інститути державної влади, що обумовило докорінні зміни в усіх сферах життєдіяльності. Ці зміни супроводжувалися не тільки позитивними тенденціями, а й зростанням кризових тенденцій, різким ускладненням криміногенної ситуації в країні, зростанням в державі рівня злочинності, зокрема таких видів злочинності, як організованої, рецидивної, корисливо-насильницької, економічної, корупційної та ін.

Російське вторгнення в Україну, що почалося 24 лютого 2022 року, вплинуло на стан та структуру злочинності. Сучасний рівень, масштаби та тенденції злочинності створюють реальну загрозу соціально-економічному розвитку та стабільності держави, її національній безпеці. За таких обставин значно ускладнюється правоохоронна діяльність, зростають вимоги до організації діяльності правоохоронних органів, а також до співробітників, які

здійснюють протидію злочинності. Щоб стримати і не допускати поширення злочинності, забезпечити належний рівень законності, правопорядку та публічної безпеки, надійно захистити конституційні права і свободи громадян, необхідно докорінне оновлення форм і методів протидії злочинності, принципіальна зміна організаційно-управлінської діяльності правоохоронних органів, у тому числі й оперативних підрозділів Національної поліції України (далі – НПУ), які здійснюють оперативно-розшукову протидію злочинам.

Окремим аспектам теоретико-правових основ оперативно-розшукової протидії злочинам НПУ присвячено дослідження С. В. Албула, К. В. Антонова, В. І. Василичука, М. П. Водька, В. О. Глушкова, В. В. Дарагана, Е. О. Дідоренка, О. Ф. Долженкова, В. П. Захарова, О. В. Кириченка, А. М. Кислого, І. П. Козаченка, Я. Ю. Кондратьєва, В. А. Некрасова, Д. Й. Никифорчука, С. В. Обшалова, Ю. Ю. Орлова, М. А. Погорецького, О. О. Подобного, Є. Д. Скулиша, І. В. Сервецького, О. С. Тарасенка, І. Ф. Хараберюша, В. В. Шендрика, І. Р. Шинкаренка, О. М. Юрченка, О. О. Юхна та ін. Проте, незважаючи на широкий спектр досліджень, присвячених різним теоретичним та практичним аспектам оперативно-розшукової протидії злочинам НПУ, питання оперативно-розшукової протидії злочинам у системі протидії злочинності залишаються недостатньо вивченими.

Постановка завдання. Метою статті є здійснити аналіз стану наукової розробленості проблем оперативно-розшукової протидії злочинам НПУ та визначити основні напрями їх подальшого дослідження.

Результати дослідження. У 2012 році одним із кроків реформування правоохоронної діяльності стало реформування кримінальної процесуальної та оперативно-розшукової діяльності. У зв'язку з цим було прийнято ряд законодавчих актів, зокрема Кримінальний процесуальний кодекс України (далі – КПК України), який набрав чинності у листопаді 2012 року [1], а також Закон України від 13.04.2012 р. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України» [2]. Відповідно до Закону України від 18.02.1992 р. «Про оперативно-розшукову діяльність» було внесено ряд суттєвих змін в частині підстав проведення оперативно-розшукової діяльності; прав та обов'язків підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність [3].

Однією з найважливіших новел КПК України було запровадження негласних слідчих (розшукових) дій (далі – НСРД), що спричинило появу чисельних суперечностей та їх обговорень у наукових колах. Так, на підставі аналізу норм цього Кодексу та Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» О.М. Юрченко зазначив, що «процесуалізація» оперативно-розшукової діяльності за новим КПК, по суті, виглядає не зовсім вдалим запозиченням європейського та світового досвіду в провадженні негласних слідчих дій. Разом з тим генеза кримінального процесуального законодавства має забезпечувати збалансовану діяльність правоохоронних органів, урахувати історію розвитку кримінального процесу в Україні. Але слід констатувати, що введення докорінних інновацій до кримінального процесуального законодавства призвело до колізії між КПК та Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» [4, с. 7]. Крім того, постали такі питання, як розмежування оперативно-розшукової та кримінальної процесуальної діяльності, оскільки у разі виявлення будь-яких ознак кримінального правопорушення (злочину) має починатися кримінальне провадження.

Наступним вагомим кроком у процесі реформування правоохоронної діяльності стало реформування правоохоронних органів, зокрема прийняття у 2015 році Закону України «Про Національну поліцію України» [5], та як наслідок створення НПУ та приведення структури підрозділів даного правоохоронного органу у відповідність нормам зазначеного Закону.

Зазначені обставини обумовили необхідність формування абсолютно нової стратегії діяльності оперативних підрозділів НПУ. Саме тому пріоритети діяльності оперативних підрозділів НПУ змінилися і роль превентивної діяльності на сьогодні визнається одним із основних завдань, поставлених перед оперативними підрозділами НПУ. У свою чергу досягнення завдань щодо стримування злочинності, а в деяких випадках її мінімізації можливо

лише шляхом протидії. При цьому специфічним «проактивним» і як наслідок найбільш дієвим інструментарієм у протидії злочинності НПУ є форми та методи оперативно-розшукової діяльності. У зв'язку з цим має місце особливий, поряд з іншими, вид протидії злочинності – оперативно-розшукова протидія [6, с. 12].

Слід зазначити, що завданням наукових досліджень у сфері протидії злочинності є дослідження впливу злочинності на суспільство та розробка науково-обґрунтованих рекомендацій щодо протидії їй. Зазначене стосується й науки оперативно-розшукової діяльності.

На сьогодні існує ряд наукових робіт, присвячених окремим аспектам теоретико-правових основ оперативно-розшукової діяльності та оперативно-розшукової протидії окремим видам кримінальних правопорушень (злочинам) НПУ (органами внутрішніх справ).

Однією із перших наукових робіт, виконаних під час незалежності України та присвячених правовим і організаційним основам оперативно-розшукової діяльності, є роботи І. П. Козаченка та В. Л. Регульського [7; 8], а також робота В.Л. Грохольського щодо системи принципів оперативно-розшукової діяльності [9]. У зазначених роботах були висвітлені питання щодо сутності та змісту оперативно-розшукової діяльності в Україні, межі здійснення оперативно-розшукової діяльності, правова регламентація та принципи такої діяльності, а також відображені її організаційні аспекти.

На рівні докторської дисертації проблеми становлення політики протидії створенню інфраструктури злочинного світу засобами оперативно-розшукової діяльності органів внутрішніх справ досліджував О. Ф. Долженков. Ним було здійснено аналітичний огляд сучасного стану різновидів організованої злочинної діяльності та її інфраструктури у сфері економіки, а також законодавчого регулювання організаційно-правових засад боротьби з ними; сформульовані концептуальні положення політики і стратегії оперативно-розшукової діяльності, напрямів і форм здійснення оперативно-розшукового процесу, спрямовані на підвищення ефективності профілактики, розкриття і забезпечення розслідування суспільно небезпечної діяльності злочинних утворень і корупції. Крім того, були визначені практичні потреби оптимізації діяльності оперативно-розшукових підрозділів на основі розробки та впровадження новітніх досягнень науки і техніки, надані рекомендації відносно поліпшення підготовки оперативних працівників, використання негласних методів, особливостей документування дій функціонерів злочинних формувань, а також нормативної регламентації умов та порядку реалізації оперативних даних щодо учасників протиправних утворень [10].

І хоча положення цих фундаментальних робіт стали основою для подальших наукових розробок з цієї проблематики, частина з них на сьогодні втратила актуальності у зв'язку зі зміною парадигми протидії злочинності та оперативно-розшукової діяльності, реформуванням правоохоронної системи.

Окремим формам оперативно-розшукової протидії злочинам, зокрема оперативно-розшуковому запобіганню злочинам, присвячені праці таких вчених в галузі оперативно-розшукової діяльності, як О. В. Кириченко та В. В. Хмеленка [11]; М. В. Стащак [12]; В. В. Шендрика [13], О. О. Юхна [14] та ін.

На сьогодні відсутні роботи на рівні монографічних досліджень щодо теоретичних основ оперативно-розшукової протидії злочинам, що призведе до невизначеності окремих понять та категорій за цим напрямом діяльності. Слід погодитися з О.В. Кириченко, який зазначив, що на сьогодні в юридичній науці існують проблеми щодо визначення оперативно-розшукової протидії злочинам, зокрема: 1) в теорії оперативно-розшукової діяльності відсутнє чітке визначення поняття «оперативно-розшукова протидія злочинам». Це зумовлено насамперед різним трактуванням поняття «протидія злочинності», а також реформуванням кримінального процесуального та оперативно-розшукового законодавства України, що призвело до звуження змісту оперативно-розшукової протидії злочинам [15, с. 318]. Зазначене вимагає перебудови усієї системи протидії злочинності й зміни стратегії та парадигми оперативно-розшукової діяльності з реактивної на проактивну модель [16, с. 9]; 2) на законодавчому рівні відсутнє визначення цієї категорії; 3) різне тлумачення цієї категорії практичними працівниками правоохоронних органів [17, с. 40].

У наукових публікаціях з проблем оперативно-розшукової діяльності ми досить часто можемо спостерігати використання такої категорії, як оперативно-розшукова протидія злочинам. Однак її використання зводиться до назви абстрактного розуміння суті діяльності оперативних підрозділів НПУ (органів внутрішніх справ) щодо протидії окремим видам кримінально протиправної діяльності. Як правило, автори, досліджуючи оперативно-розшукову протидію злочинам відносно окремого виду злочинності, дають оперативно-розшукову характеристику злочинів в окресленій сфері; розглядають правові основи оперативно-розшукової протидії злочинам у певній сфері та особливості інформаційно-аналітичного забезпечення її; визначають оперативно-розшукові заходи та особливості їх застосування щодо певного виду кримінально протиправного діяння. Такі дослідження безумовно носять надзвичайну важливість для практичної діяльності оперативних підрозділів НПУ, особливо щодо впровадження новітніх підходів здійснення оперативно-розшукових заходів з урахування технічного прогресу, удосконалення нормативної бази щодо протидії тим чи іншим видам злочинів. Проте аналіз вказаних робіт дає змогу стверджувати, що незважаючи на те, що автори використовують в своїх дослідженнях таку категорію, як оперативно-розшукова протидія злочинам та навіть вказують її у назвах своїх досліджень, у зазначених дослідженнях відсутні погляди самих авторів на оперативно-розшукову протидію злочинам ні як на вид протидії злочинності, ні як на самостійну категорію зі своєю структурою, системою правового регулювання, функціональним призначенням тощо.

Після реформування у 2012 році кримінального процесуального та оперативно-розшукового законодавства було підготовлено на рівні дисертаційних робіт праці, які були спрямовані на вирішення завдань щодо теоретико-правових основ оперативно-розшукової протидії злочинам. Серед них слід виділити роботи В.О. Біляєва «Теоретичні та організаційно-тактичні засади оперативно-розшукової протидії злочинності підрозділами карного розшуку ОВС України» [18]; О. В. Кириченка «Теоретико-прикладні засади оперативно-розшукової протидії злочинам проти громадської безпеки кримінальною поліцією» [19]; В.В. Мишка «Організація і тактика першочергових оперативно-розшукових заходів протидії злочинності» [20]. Зокрема, дисертація В.О. Біляєва присвячена розв'язанню наукової проблеми, що полягає в системній розробці сучасних теоретичних та організаційно-тактичних засад діяльності підрозділів карного розшуку органів внутрішніх справ України щодо протидії злочинності засобами оперативно-розшукової діяльності. Автором зазначено, що найбільш гостро сьогодні постає проблема нормативно-правового забезпечення діяльності підрозділів карного розшуку при здійсненні оперативно-розшукових заходів, що тимчасово обмежують права людини до початку кримінального провадження. Має бути нормативно врегульована процедура організації та проведення таких заходів за ініціативою гласних оперативних підрозділів. При цьому законодавством має бути визначено: 1) поняття, перелік та систему оперативно-розшукових заходів, які здійснюються оперативними підрозділами. Це також потребує приведення норм КПК України у відповідність до потреби правового забезпечення можливості проведення оперативно-розшукових заходів оперативними підрозділами до початку кримінального провадження; 2) деталізовано порядок, строки та форми ініціювання оперативно-розшукових заходів, отримання на їх проведення дозволу слідчого судді та узгодження з прокурором; 3) порядок та особливості використання у кримінальному провадженні матеріалів, отриманих у результаті проведення оперативно-розшукових заходів з метою доказування залежно від виду оперативно-розшукового заходу [18, с. 23]. У свою чергу В.В. Мишко здійснив комплексний аналіз теоретичних та організаційно-тактичних основ проведення першочергових оперативно-розшукових заходів протидії злочинам; проаналізував теоретико-методологічні засади та головні елементи організації проведення першочергових оперативно-розшукових заходів протидії злочинам, а також дослідив використання тактичних засад здійснення цих заходів. Він зазначив, що першочергові оперативно-розшукові заходи проводяться на етапах пошуку первинної оперативно-розшукової інформації та її перевірки [20, с. 12].

Окремо необхідно виділити наукове дослідження О.В. Кириченка, який під час розгляду проблем оперативно-розшукової протидії злочинам проти громадської безпеки

підрозділами кримінальної поліції надав авторське визначення категорії «оперативно-розшукова протидія злочинам проти громадської безпеки» як діяльності оперативних підрозділів правоохоронних органів, яка полягає у використанні гласних і негласних форм та методів оперативно-розшукової діяльності, яка спрямована на виявлення і запобігання злочинам проти громадської безпеки; встановлення осіб, які готують або вчинили ці злочини; розшук осіб, які переховуються від органів досудового розслідування, слідчого судді, суду або ухиляються від відбування покарання за вчинення цієї категорії злочинів; забезпечення безпеки працівників суду та правоохоронних органів, осіб, які надають допомогу або сприяють оперативно-розшуковій діяльності, беруть участь у кримінальному судочинстві, членів їх сімей та близьких родичів). Крім того, він дослідив зміст структурних компонентів оперативно-розшукової протидії злочинам проти громадської безпеки та надав оперативно-розшукову характеристику злочинів, що є основою для визначення заходів оперативно-розшукової протидії цим злочинам [19, с. 6-7].

На сьогодні існує ряд наукових робіт, присвячених теоретико-правовим та організаційно-тактичним проблемам здійснення НСРД [21; 22]. Слід зазначити, що НСРД – це різновид слідчих (розшукових) дій, відомості про факти та методи проведення яких не підлягають розголошенню, за винятком випадків, передбачених КПК України. Тобто ці дії проводяться у випадках, якщо відомості про злочин та особу, яка його вчинила, неможливо отримати в інший спосіб, та проводяться виключно у кримінальному провадженні по тяжких або особливо тяжких злочинах [1].

Як зазначила О.А. Білічак, НСРД становлять цілісну систему, елементи якої чітко корелюються із системою оперативно-розшукових заходів. Виявлені між ними відмінності полягають передусім у правовій природі, суб'єктному складі, напрямках та порядку використання отриманих результатів, а також у процедурі відомчого контролю та прокурорського нагляду за їх здійсненням [21, с. 11].

На думку С. М. Князева, головною проблемою організації оперативно-розшукової діяльності та негласної роботи НПУ є те, що її правові засади сформовані за відсутності наукового обґрунтування або ж ґрунтуються на положеннях, що пропонували ще радянські вчені. Це викликано тим, що наукові та практичні засади оперативно-розшукової діяльності, сформовані в СРСР у другій половині минулого століття, багато в чому були успадковані теорією та практикою оперативно-розшукової діяльності сучасної України. При цьому в роботах сучасних українських учених містяться посилання на праці ще 50–80-х років минулого століття [23, с. 149].

Висновки. Таким чином, урахувуючи надбання науковців в галузі оперативно-розшукової діяльності, можна констатувати, що на сьогодні недостатньо розроблені проблеми діяльності оперативних підрозділів Національної поліції України щодо протидії злочинам із використанням форм та методів оперативно-розшукової діяльності, зокрема:

- 1) недостатньо вивченою є категорія «оперативно-розшукова протидія злочинам» та її місце в системі протидії злочинності;
- 2) відсутня єдність у поглядах щодо змісту структурних елементів оперативно-розшукової протидії злочинам;
- 3) відсутня узгоджена модель структурно-функціональної побудови системи оперативних підрозділів НПУ;
- 4) недостатньо є вивченими та задекларованими умови і критерії оцінки ефективності діяльності оперативних підрозділів НПУ;
- 5) відсутня модель оцінки оперативно-розшукової протидії злочинам на території обслуговування, а також існують прогалини у правовому забезпеченні такої діяльності та невідповідність нормативно-правової регламентації сучасним вимогам протидії злочинності.

На основі аналізу досліджень з проблем теоретико-правових основ оперативно-розшукової протидії злочинам НПУ слід констатувати, що на сьогодні відсутні комплексні монографічні дослідження теоретико-правових основ оперативно-розшукової протидії злочинам. Діяльність оперативних підрозділів органів внутрішніх справ та у подальшому НПУ

щодо протидії злочинності розглядалась у рамках оперативно-розшукової діяльності, а не як окрема підсистема протидії злочинності.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 17.05.2026).
2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України : Закон України від 13.04.2012 № 4652-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4652-17#Text> (дата звернення: 17.05.2026).
3. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18.02.1992 № 2135-XII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> (дата звернення: 17.05.2026).
4. Юрченко О. М. Проблеми та наслідки поєднання оперативно-розшукової та кримінально-процесуальної функції у досудовому розслідуванні. *Оперативно-розшукова діяльність органів внутрішніх справ : проблеми теорії та практики* : матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (Дніпропетровськ, 27 верес. 2013 р.). Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2013. С. 6–9.
5. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 17.05.2026).
6. Кириченко О. В. Теоретичні засади формування системи оперативно-розшукової протидії злочинності. *Забезпечення правопорядку та протидії злочинності в Україні та у світі: проблеми та шляхи їх вирішення* : матер. І Міжнар. наук.-практ. конф. (Дніпро, 17 черв. 2021 р.). Дніпро : ВВПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», 2021. С. 12–17.
7. Регульський В. Л. Оперативно-розшукова діяльність органів внутрішніх справ: правові та організаційні основи : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 21.07.04. Київ, 1997. 27 с.
8. Козаченко І. П., Регульський В. Л. Правові, морально-етичні та організаційні основи оперативно-розшукової діяльності. Львів : Львівський ін-т внутр. справ при НАВСУ, 2000. 219 с.
9. Грохольський В. Л. Система принципів оперативно-розшукової діяльності : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 21.00.06. Київ, 1999. 16 с.
10. Долженков О. Ф. Теоретичні проблеми становлення політики протидії створенню інфраструктури злочинного світу засобами оперативно-розшукової діяльності органів внутрішніх справ : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 21.07.04. Київ, 2002. 31 с.
11. Кириченко О. В., Хмеленко В. В. Принципи оперативно-розшукового запобігання злочинам : монограф. Київ : Центр учбової літератури, 2020. 160 с.
12. Стащак М. В. Форми оперативно-розшукової діяльності підрозділів кримінальної поліції у протидії злочинності: концептуальні засади : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2017. 40 с.
13. Шендрик В. В. Теорія і практика попередження злочинів оперативними підрозділами ОВС України : монограф. Дніпропетровськ : ДДУВС, 2012. 420 с.
14. Юхно О. О. Оперативно-розшукове запобігання злочинам органами внутрішніх справ: теоретичний і прикладний аспекти : монограф. Одеса : ОДУВС, 2010. 374 с.
15. Кириченко О. В. Категоріально-понятійний апарат у сфері оперативно-розшукової протидії злочинам проти громадської безпеки. *Evropsky politicky a pravni diskurz*. 2015. № 2 (вид. 2). С. 315–320.
16. Шинкаренко І. Р., Шинкаренко І. О., Кириченко О. В. Правове регулювання оперативно-розшукової діяльності та здійснення негласних слідчих (розшукових) дій (структурно-логічні схеми) : навч. посіб. Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ ; Ліра ЛТД, 2015. 272 с.
17. Кириченко О. В. Оперативно-розшукова протидія злочинам проти громадської безпеки кримінальною поліцією: проблеми теорії та практики : монограф. Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2016. 428 с.

18. Біляєв В. О. Теоретичні та організаційно-тактичні засади оперативно-розшукової протидії злочинності підрозділами карного розшуку ОВС України : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2014. 34 с.

19. Кириченко О. В. Теоретико-прикладні засади оперативно-розшукової протидії злочинам проти громадської безпеки кримінальною поліцією : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2016. 38 с.

20. Мишко В. В. Організація і тактика першочергових оперативно-розшукових заходів протидії злочинності : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2013. 18 с.

21. Білічак О. А. Теорія і практика проведення негласних слідчих (розшукових) дій оперативними підрозділами СБ України : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2015. 33 с.

22. Сергєєва Д. Б. Теоретичні, правові та праксеологічні засади використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному процесуальному доказуванні : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Одеса, 2015. 40 с.

23. Князєв С. М. Загальна характеристика організації оперативно-розшукової діяльності та негласної роботи Національної поліції України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2019. № 4. Ч. 3. С. 146–151.

Дата першого надходження статті до видання: 15.07.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 06.08.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 28.08.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

